

20 kwietnia 1928 r.

H 02k 19/26

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 7255.

Kl. 21 d² 1.

Otto Titus Bláthy
(Budapeszt, Węgry).

Magneśnica wirująca dla turbogeneratorów.

Zgłoszono 16 września 1926 r.

Udzielono 28 marca 1927 r.

Pierwszeństwo: 10 kwietnia 1926 r. (Węgry).

Niniejszy wynalazek dotyczy magneśnicy wirującej dla turbogeneratorów, zaopatrzonej w uzwojenie wzbudzące, składające się z więcej niż dwóch cewek, wykonanych z gołej taśmy metalowej i pomieszczonych w żłobkach żelaznego rdzenia, zamkniętych zapomocą klinów metalowych.

W myśl wynalazku wewnętrzne końce cewek wzbudzających są połączone równolegle, przyczem połówki cewek są dołączone do wspólnego przewodu doprowadzającego prąd tak, że zewnętrzne końce wszystkich cewek mogą być połączone z żelazem biegunów magnetycznych.

Rysunek przedstawia przykład wykonania przedmiotu wynalazku.

Fig. 1 przedstawia poprzeczny przekrój dwubiegunowej magneśnicy wirującej, a fig. 2 i 3 — dwa układy połączeń biegunów magneśnicy z sześcioma cewkami.

Uzwojenie magnesów składa się z cewek 1 — 6 (fig. 1), wykonanych z gołych taśm metalowych i umieszczonych w żłobkach żelaznego rdzenia *m* na podkładach izolacyjnych *a*. Po założeniu cewek zamyka się żłobki metalowymi klinami *b*.

Wewnętrzne (to znaczy leżące na dnie żłobków) końce *x* cewek 1—6 są ze sobą połączone równolegle (fig. 2) i są dołączone

do wspólnego przewodu e doprowadzającego prąd tak, że zewnętrzne końce cewek mogą być połączone metalicznie z żelazem m magnesu, które jest znowu połączone z drugim przewodem f doprowadzającym prąd.

Przy zastosowaniu opisanego urządzenia izolacja a może być cienka, a oprócz tego nie potrzeba wcale izolacji pomiędzy zewnętrzną częścią cewek i klinami b , bo zewnętrzny koniec metalowej taśmy uzwojenia ma być metalicznie połączony z żelazem m , więc może się stykać z metalowym klinem b bezpośrednio. Konstrukcja taka wpływa również korzystnie na przepływ ciepła między cewkami i żelazem m , tak że chłodzenie cewek jest lepsze i obciążenie uzwojenia może być znacznie większe. Ze względu na cieńszą izolację w żłobkach jest więcej miejsca na pomieszczenie uzwojenia, poza tem magnes jest pewniejszy w ruchu, bo nie posiada zewnętrznej warstwy izolacji, która łatwo ulega uszkodzeniu w wypadkach zapalenia się statora.

Bardziej celowe jest połączenie, przedstawione na fig. 3, gdzie wewnętrzne końce x poszczególnych połówek 1, 2, 3, względnie 4, 5, 6, cewek biegunowych są połączone równolegle przez dołączenie ich do wspólnego przewodu e , względnie f , doprowadzającego prąd, podczas gdy ze-

wewnętrzne końce cewek są połączone metalicznie z żelazem m .

Zastrzeżenia patentowe.

1. Magneśnica wirująca dla turbogeneratorów z uzwojeniem wzbudzącym, składającym się z więcej niż dwóch cewek, wykonanych z gołej taśmy metalowej i pomieszczonych w żłobkach żelaznego rdzenia magnesu, znamienna tem, że wewnętrzne końce cewek wzbudzących są połączone równolegle z wspólnym przewodem doprowadzającym prąd, natomiast zewnętrzne końce wszystkich cewek są połączone metalicznie z żelaznym rdzeniem, który jest połączony z drugim przewodem doprowadzającym prąd.

2. Magneśnica wirująca dla turbogeneratorów według zastrz. 1, znamienna tem, że wewnętrzne końce poszczególnych grup połówek cewek są połączone równolegle i dołączone do przewodów doprowadzających prąd, wspólnych dla poszczególnych grup, podczas gdy zewnętrzne końce wszystkich cewek są połączone metalicznie z żelaznym rdzeniem magnesu wirującej.

O t t o T i t u s B l á t h y.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

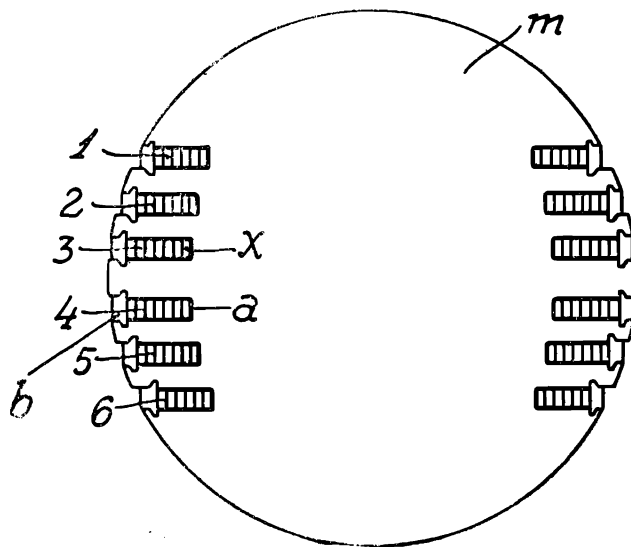

Fig. 2.

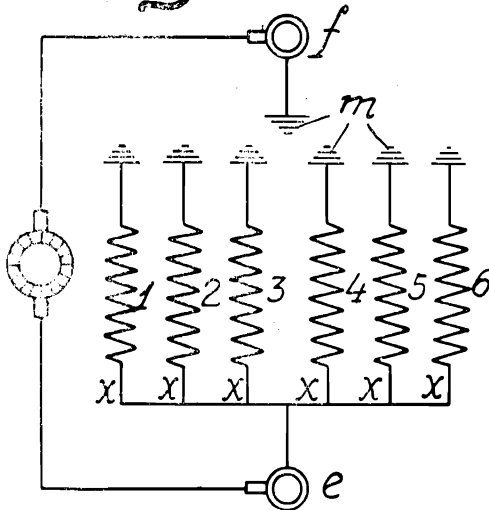

Fig. 3.

